

Počkejte, postojte,
Turci pohanové,
[: až já si zeberu,
svoje šaty nové. :]

Počkejte, postojte,
vy Turci pohani,
[: až sa já odprosím,
otcovi, materi. :]

Oni jí dávali,
ze zlatých pohárů.
[: Já su naučená,
přílehňa k Dunaju. :]

Jak druzí dojeli,
hned' do vrat střelili:
[: Mladá císařovno,
vypravuj sa s nami. :]

Do kočara sedla
a k Dunaju jeľa;
[: přijedla k Dunaju,
voděnky si přála. :]

K Dunaju přílehla,
do Dunaja spadla;
[: tá Turkova mati
na ňu zavoľala. :]

Zepte ňa tu, zepte,
Dunajské rybičky,
[: nežby ňa měly vést
Turkovy ručičky. :]

Zepte ňa tu, zepte,
hadové, šcůrové,
[: nežby ňa měli vést
Turkovi družbové. :]

21.

Z Mor. Nové Vsi.

Živě.

Při Trenčí-ně na tom mostě čí-tál o-včák svo-je o-vce,

a jed-na mu chy-bo-va-la, co po pře-du cho-dí-va-la.

Při Trenčíně na tom mostě
čítal ovčák svoje ovce
a jedna mu chybovala,
co po předu chodívala.

Moju milú ně zajali,
do věžeňá ně ju dali,
do věžeňa, do maštale,
mezi štyry koně vrané.

Já ty ovce šecky prodám,
peníze si za ně skovám;
kúpím za ně bílú lipku,
svojej milěj na kolébku.

Koničky sa polekaly,
moju milú pošlapali,
pošlapali ně ju na znak,
až í bylo podkovy znat.

Moju milú k felčarovi,
nech zahójí štyry rany,
štyry rany, aj hlavičku,
a to za švárnú hubičku.